

El TC amenaça amb conseqüències penals Torrent

El Constitucional avisa la mesa del Parlament i el president de la cambra referma que no acceptaran la censura

Mireia Vehí. Cap de llista de la CUP al Congrés

“La gent ha aconseguit fer un torcebraç a l'Estat”

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdis el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES • 6 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15172 - AVUI / Any XLI. Núm. 14042 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-15

Euroordres activades

OFENSIVA • El Suprem envia les noves demandes de detenció contra Clara Ponsatí, Toni Comín i Lluís Puig, a Escòcia i Bèlgica

Dur retret a Sánchez de Puigdemont: “Vostè em vol segrestar?”

DETALL • Larena suma les noves peticions a la del president Puigdemont, però no inclou malversació per a l'exconsellera

Fotografia de grup dels candidats que van acudir ahir a la nit al debat electoral ■ M. CODOLAR/ACN

Alta tensió electoral

El cúmul d'atacs i d'acusacions encreuades en el debat català per les eleccions espanyoles neutralitza les propostes i desdibuixa aliances

El premiat pel rei diu que el llaç expressava “un sentir majoritari”

L'acampada pot continuar sense simbologia política

L'ESPORTIU

Futbol

Empat gris del Barça contra l'Slavia (0-0)

Festa Major
— Sant Crist 2019 —
2, 3, 8, 9 i 10 de novembre
Balaguer

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Intactes

Hi ha moltes maneres de passar una tarda de diumenge però ara fa uns dies la vaig passar a la presó. Hi vaig anar de visita. La casualitat va fer que fos un 27 d'octubre, just dos anys després de la proclamació i suspensió de la república catalana. Hi vaig entrar amb un bon grapat de visitants. Pares, mares, àvies, parella, amics, fills, nets de persones que compleixen condemna. A la majoria se'ls veia relaxats, vaig suposar que per la força del costum. Un servidor, malgrat que era la tercera vegada que entrava en una presó, tenia un neguit diferent. Les dues ocasions anteriors van ser per fer uns clubs de lectura amb una colla d'interns que havien llegit un dels meus llibres. L'experiència va ser irrepetible i impressiona. Aquest diumenge, però, la sensació era una altra perquè hi tornava per veure un amic i company escriptor, en Raül. És autor entre d'altres novel·les de *Sayonara Sushi*, *Retorn a Shambhala* i *Pont de cendra* o recentment d'*Es-*

De la conversa amb Raül Romeva ens emportem la seva convicció, fermesa i determinació intactes

perança i llibertat, i *Des del banc dels acusats*. Perquè en Raül Romeva, conseller d'Exteriors del govern de la Generalitat de Catalunya destituït pel 155, és a la presó per complir una pena de dotze anys per sedició i malversació segons el Tribunal Suprem. Un cop complerts tots els tràmits per veure'l, el gruix de visitants som conduïts a través de portes que només s'obrien quan la moassa que ens conduïa donava l'ordre per passadissos i patis de la presó fins al mòdul on hi ha els locutors. Un intricat laberint de peixeres numerades on els presos esperen parlar uns minuts amb els seus interlocutors. Un servidor i dos periodistes més accelerem el pas per buscar el locutori que ens han assignat, el 29. El veiem de lluny i noto la pell de gallina. També veiem Jordi Sánchez, que rep una parella. Arribem. Ens saludem efusivament a través del vidre. Ell somriu i engega el cronòmetre. No vam parlar de literatura però sí del relat fictici que se'ns vol imposar. Després dels 43 minuts de conversa, ens acomiadem però ens emportem el que ens ha transmès. Que la seva convicció, fermesa i determinació estan intactes.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

A l'hospital

L'Imma Merino, que sempre té coses per dir i diu coses, ha tingut l'amabilitat de substituir-me els dies que he estat afectat per un problema de salut. El meu últim article es va publicar la vigília de Tots Sants. L'havia escrit el 29, dimarts. Era el d'un malalt: espès, mal construït, amb un final de circumstàncies... Ja feia dies que em notava un cansament general. Anava fins a la cantonada i semblava que hagués pujat al Matagalls. Vaig anar al metge, i al cap d'una hora entrava a l'hospital de Mataró per la porta d'urgències. El metge m'havia dit que el tràmit seria breu: una revisió, una injecció establitadora, i al vespre ja podria veure el futbol des de casa. Als hospitals tot es dilata, inclòs el servei d'urgències, que hauria de desmentir l'afirmació general. M'hi vaig passar tota la tarda i tota la nit. L'única aproximació al futbol va ser que un dels metges que em va atendre es deia Zidane (o així sonava).

Al matí em van dur "a planta", a una habitació. Si a urgències l'activitat és frenètica, els passadissos de "planta" són com el carrer de la pau.

“Un entrebanc de la salut m'ha mantingut uns dies fora de combat

Sempre que et trobis bé, és clar, i jo m'hi trobava. El pont de Tots Sants va fer ajornar la meva sortida: quan la metgessa anava a concedir-me un permís fins diumenge al vespre, moment que hauria de tornar per passar unes proves programades per dilluns, una altra metgessa va argüir que a casa no sabia practicar-me uns controls imprescindibles sobre els quals m'havien d'ensinistrar. M'ho vaig prendre molt bé. Quatre dies de lectura, de rebre familiars i amics, de contemplació del paisatge marítim i muntanyenc i d'observacions. Com que m'agrada tot, m'ho vaig menjar tot. Res de televisió.

Res de "xarxes socials". Molts diaris, això sí. A la televisió, els polítics, ara en campanya, escopetegen. A través dels diaris, queden tamisats pels redactors, i no se senten. Tenim redactors boníssims, com mai. Ara que els diaris declinen hem après a fer-ne.

El meu company d'habitació és un negre negríssim de Gàmbia. És alt, jovenàs, guapot. A peu dret, vestit amb la bata blanca sense mànigues dels hospitals, sembla el membre d'una tribu de les que surten fotografiades al *National Geographic*. Empunyant la torre del sèrum és el cap de la tribu. El primer dia em va preguntar on era el mar. Cada dia ha fet les oracions mirant a la Meca.

De dies, m'imaginava que era en un balneari, on l'avorriment és imprescindible. A la nit, que era el passatger d'un creuer sense escales: cap obligació de baixar a veure monuments. A les deu del vespre l'hospital tanca. Els visitants surten. Alguns cotxes passen a recollir-los. Fa l'efecte que surtin d'un hotel i vagin a sopar havent deixat els nens i els vells en mans segures i molt afables.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurollògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/lvwqho>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Plurinacioquè?

Potser ens ho havíem cregut, que vivíem en un estat plurinacional, plurilingüístic i plurinosequantescosmes. Era mentida. Han seguit aquests dies el que estan dient tots plegats en campanya electoral? “Fa quaranta anys que PP i PSOE cedeixen competències a les comunitats autònomes, entre elles Trànsit, presos, ambaixades...”, deixava anar dilluns Albert Rivera en aquest famós debat electoral que va servir sobretot per fer més gran Vox. “L'estat de les autonomies és un *cachondeo*”, hi va afegir. “El primer que hem de fer és impulsar la suspensió de l'autonomia de Catalunya”, hi afegia Santiago Abascal, que conclouia: “Cada cop més espanyols pensen que l'estat de les autonomies ha fracassat.” El líder del PP, Pablo Casado, ho havia dit dos dies abans, en un acte electoral a Palma, a Mallorca: “La plurinacionalitat no existeix; només hi ha la nació espa-

“Potser ens ho havíem cregut, que vivíem en un estat plurinacional i plurilingüístic

nyola.” “Això de la nació de nacions no existeix”, va reblar. I del federalisme del PSOE, ja ho han vist també aquests dies. El model federal del PSOE va desaparèixer la setmana passada del seu programa electoral i va reaparèixer poques hores després, quan el PSC ja no sabia com sortir-se'n. No sé què en sortirà, d'aquesta campanya electoral. Ni si governaran les dretes ni si guanyaran les esquerres, que a hores d'ara a Espanya, en relació amb Catalunya, comença a ser

el mateix. El que sí sé, escoltant-los (o patint-los, que no sé com s'ha de dir), és que finalment comencen a dir-ho clar tots plegats: això de l'Espanya plurinacional, plurilingüística i plurinosequantescosmes va ser una enganyifa. Ja ho intuïem, veient com hi havia ministres que parlaven d'espanyolitzar els alumnes catalans, com al Senat no hi havia traducció simultània, com els coïa la immersió lingüística, quin valor donaven a “les altres llengües” de l'Estat o com això de les cessions de competències es vivia com un trauma i no pas com un valor, que és el que es considera (mal li pensi a Rivera o a Abascal) en d'altres països. Quaranta anys després, poden desenterrar Franco i dur-lo a fer un volt en helicòpter. Però no poden assumir que Espanya és plurinacional i plurilingüística. Farien bé de prendre'n nota, els qui aplaudeixen segons què des d'altres autonomies.

EDITORIAL

Un horitzó desèrtic

El debat de candidats dels cinc partits estatals amb presència al Congrés no permet esperar que el futur govern espanyol prioritzi el diàleg i no la repressió com a eina bàsica per afrontar el conflicte polític amb Catalunya. El mateix debat il·lustra com la immensa majoria de la política espanyola pretén decidir sobre què fer amb Catalunya, les seves institucions, el seu autogovern, els seus drets i el futur de tots els catalans sense tenir en compte Catalunya, la seva opinió i les aspiracions dels catalans. I en aquest context de supremacisme colonial, amb tota mena de propostes repressives, incloses algunes d'inconstitucionals, Pedro Sánchez va emergir més escorat a la dreta que mai anunciant que portarà Puigdemont a Espanya, que prohibirà els referèndums, que imposarà una assignatura d'Espanya a les escoles i que controlarà més TV3.

Només Pablo Iglesias va parlar de dialogar amb Catalunya i que els catalans puguin votar. I només el líder de Podem va defensar l'espai de l'esquerra i la possibilitat d'un govern progressista davant l'absentisme i les carbasses del president del govern en funcions. Però les seves intervencions van ser l'únic brot verd en un horitzó lamentablement desèrtic, al qual va contribuir sense cap mena de rèplica el discurs de l'extrema dreta postfranquista representat pel líder de Vox, Santiago Abascal. La seva criminalització de l'immigrant, els seus atacs a les mesures contra la violència masclista, les seves proclames inconstitucionals a liquidar l'autonomia i fer desaparèixer l'independentisme van ocupar el 'prime time' televisiu sense provocar rubor, en el que va ser un pas endavant per a un partit extraparlamentari fins fa un any i un pas enrere evident per a la democràcia espanyola.

De reüll

Emma Ansola

Urnes, no; pàtria, sí

Astorats s'han quedat els ciutadans escoltant Pedro Sánchez concretar en el debat electoral la seva oferta de diàleg i adreçar-la, això sí, als partits de la dreta. Ara proposa retallar, tal com la dreta sap fer millor que ningú, els drets i les llibertats; castigar i perseguir els adversaris polítics, i manipular la ciutadania. Com? La gran proposta sobre la taula ara és una reforma del Codi Penal per castigar la celebració de referèndums que, precisament, el seu company de partit i antecessor en el càrrec, José Luis Rodríguez Zapatero, va eliminar.

El PSOE ja és la primera víctima de la repressió exercida per l'Estat

Que un partit que es diu d'esquerres s'atreveixi a proposar com a única mesura retallar mecanismes de participació ciutadana només pot indicar el nivell de frustració al qual deu haver arribat el PSOE, incapaç de continuar lluitant pels drets i la sobirania dels ciutadans. I el més preocupant és que amb aquesta

decisió es descobreix un partit socialista que ha estat la primera víctima de la repressió exercida per tots els aparells de l'Estat. Sánchez ja només pot mirar a la dreta per trobar un flotador i salvar els pocs mobles que li queden. Els socialistes tenien camp per córrer, però han optat per quedar-se al costat dels partits de la dreta sense ni tan sols fer fàstics a la ultradreta, que en el mateix debat no dubtava a homenatjar la Falange amb referències a la pàtria com a bé suprem per als pobres, no fos cas que, algun dia, aquests decideixin exercir la sobirania i votar. ■

Les cares de la notícia

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Irresponsabilitat planetària

El president dels EUA, el segon país que més contamina després de la Xina, frena la lluita per salvar el planeta, sol·licitant la sortida dels EUA dels Acords de París contra el canvi climàtic, en els quals vora 200 països es van comprometre a reduir l'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

MATEMÀTIC

Xavier Ros-Oton

Talent i compromís

Un dels premiats en els Princesa de Girona va assistir a l'acte lluint el llaç groc que reivindica la llibertat dels presos polítics catalans, malgrat que els organitzadors van intentar dissuadir-lo. El matemàtic, a més de talent científic, ha demostrat compromís amb la llibertat d'expressió i les pròpies conviccions.

ESCRITORA

Mariana Enríquez

Novel·la llatinoamericana

L'escriptora argentina (Buenos Aires, 1973) ha aconseguit el 37è premi Herralde, dotat amb 18.000 euros, amb la seva novel·la *Mi estrella oscura*, una novel·la gòtica i política, que competeix en aquesta edició del guardó amb un total de 600 originals.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Dilema no resolt
Divisió al Suprem per l'impost de les hipoteques. L'alt tribunal ajorna fins avui la decisió sobre qui ha de pagar el tribut, si bancs o clients.

10 anys Crida de Benach
El president del Parlament, Ernest Benach, fa una crida als partits a regenerar la política i a fer front a la problemàtica de la corrupció.

20 anys Nou president
El democratacristià Joan Rigol (CiU) obté la presidència del Parlament per un vot de diferència respecte de Josep Maria Vallès, de Ciutadans pel Canvi.

Full de ruta

David Marín

Un Abascal sense barba

Les posicions del catalanisme han evolucionat molt els darrers deu anys. El 2009 CiU governava a Catalunya amb el PP com a soci parlamentari. I aquest 2019, consellers del PDeCAT empresonats per l'Estat feien discursos plens de fermesa i compromís amb la llibertat i la independència del país durant un judici sumaríssim contra ells, mentre el president Puigdemont manté viva a l'exili la legitimitat de la ruptura democràtica amb l'Estat espanyol. Fa 10 anys ERC es llepava les ferides electorals del darrer tripartit, i avui es troba en condicions de ser la força més votada a Catalunya, per segon cop consecutiu, en unes eleccions generals. La CUP movia el 2009 la seva aposta rupturista en municipis i carrers, al marge de les institucions, i avui són un actor consolidat i imprescindible en la política catalana. En 10 anys el catalanisme ha fet un salt que es podria resumir en la construcció d'un nou paradigma i un nou horitzó nacional per a la societat catalana, després de comprovar l'esgotament del règim autònom i els seus límits, col·lapsats amb la sentència de l'Estatut i l'agressivitat desfermada des de la dreta espanyola durant aquell període.

Els rivals del catalanisme van menystenir aquest canvi, el van ridiculitzar, no se'l van creure: van dir que era una deriva, que era un *Matrix* irreal allunyat del conjunt de la societat, que era infantilisme polític i alhora una amenaça greu i irresponsable que cal combatre amb força i presó.

I aquí hi ha hagut un altre gran salt. Un canvi encara més ràpid, enorme i significatiu: el de l'espanyolisme democràtic, representat a l'Estat pel PSOE, que ha posat fi a la retòrica federalista i oberta a un referèndum pactat que encara tenia el PSC fa pocs anys. Pedro Sánchez ha passat de defensar que Catalunya és una nació, a presentar-se a les eleccions de diumenge amb la desesperada promesa de portar Puigdemont davant de la justícia espanyola, amenaçant Bèlgica amb represàlies i saltant-se qualsevol respecte a la divisió de poders i a la neutralitat davant dels tràmits de la justícia. De clamar pel diàleg, a cantar *Puigdemont a presó* en els debats electorals. D'un possible estadista de progrés, a un Abascal sense barba, buscant a la desesperada el vot de l'Espanya ferida i venjativa. Vet aquí una deriva realment trista i irresponsable.

Tribuna

Joan Ferrerós. Excatedràtic d'institut

Aigua de Figueres

Hem vist una ampolla de Font Vella a la taula d'un restaurant de Lanjarón (Granada), i una de Lanjarón en un de Girona. Per beure aigua, cal tragar-la 1.000 km enllà i ençà? Cal afegir-hi despeses en camions, sous i gasoil, a més de riscos i pol·lució? Font Vella és de Sant Hilari i Les Creus és de Maçanet de Cabrenys; són llocs propers i que en hotels i restaurants d'ambdues poblacions en beguin d'intercanviades, pot entendre's; correspon al calaix dels gustos i les manies, i a vegades de la predilecció per la química concreta diluïda en cada una. Amb la que ens ve embotellada amb més o menys gas, la debilitat per l'aigua forana compta amb més justificació: a l'Empordà es pren San Narciso i Vichy Catalán (Caldes de Malavella) perquè la que embotellen al Plau del Vent mateix, al peu de la serra de Roda (no de Rodes), costa tres o quatre vegades més que la de la Selva.

AMB TOT, EL MÓN dels negocis és intel·ligible: a Amer *administren* no només la propera Font Vella, sinó que també l'esmentada Lanjarón i la de Fontemi-

lla, a tocar Sigüenza, la vila del Doncel de la portada del llibre de FEN del batxillerat dels seixanta. I al Principat se'n gasta prou de Veri (a tocar Ossa); de Bezoia (a tocar Segòvia); de Solares (Cantàbria)... I només allò que cau quan plou.

A FIGUERES admirablement vol fer-se al revés. Subratllar que l'aigua de l'aixeta de la capital empordanesa és excel·lent en tots els sentits. Petit parèntesi per dir que, mira que és lleig dir-ne "aigua de boca" tot i consumir-ne més per a d'altres necessitats relacionades amb el capdavant de l'esquena, i no per això en diem "aigua de c..."! Per què no usar "aigua de beure" (com *eau de boisson*, *drinking water*) o "aigua potable" (*eau potable*, *potable water*)? És així, doncs, que l'Ajuntament, només per cridar l'atenció sobre la qualitat de l'aigua urbana, ha repartit gratuïtament a restaurants i comerços 1.800 ampolles de vidre plenes d'aigua de la xarxa municipal i etiquetades. Tothom presumeix del que té. A Barcelona fa dècades que, a segons quins barris, era (és?) bo-

na i a d'altres no es podia beure: semblava lleixiu; la gent deia que la del Ter era la gustosa, però la del Llobregat –llavors quasi claveguera– havia de tractar-se tan intensament que semblava el contingut d'una ampolla d'El Conejo. La de Figueres ve del pantà de Boadella: les etiquetes diuen certament "Aigua de la serra de les Salines i del puig de Bassegoda"; afegeixen que és "sana, i amb els minerals precisos per a beure'n cada dia"; que és "segura per la qualitat i per l'exhaustiu control"; "econòmica, 400 vegades més que l'embotellada".

EP! DE QUIN PREU PARLEM? Del de l'aigua estricta que consta en el rebut, o el del total de la factura de Fisersa que sol ser quatre o cinc vegades superior amb tots els afegits: clavegueres, recollida d'escombraries, depuradora, manteniments, impostos...? I naturalment "ecològica" perquè, en efecte, no cal embrutar res per disposar-ne, ni generar residus de plàstic: només hem d'obrir l'aixeta i reemplenar l'ampolla que ens han donat o qualsevol altra.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

«Unidad»

■ Sento parlar sovint de la "unidad de España" i de debò que no sé a què es refereixen. Potser parlen del territori actual de l'Estat espanyol? Podria ser.

De fet si parlem d'Espanya, a l'inici del segle XIX era molt més gran aquesta "unidad"; comprenia a Amèrica: des de Califòrnia fins a l'estret de Magallanes, tota la costa del Pacífic. El Virreïnat de Nueva España (Mèxic), el de Nueva Granada (Colòmbia), el Virreïnat del Perú, el del Río de la Plata (Argentina). També força illes al Carib. A Àsia: les Filipines i els arxipèlags de les illes Carolines i Marianes. A Àfrica: Guinea, Riu d'Or i el protectorat del Marroc. Tot això era la "unidad" d'Espanya. Cap als anys vint del mateix segle XIX es produí la independència dels territoris continentals d'Amèrica. Cuba, Puerto Rico i les Filipines foren Espanya fins al 1898, que s'in-

dependitzaren. Tot seguit les illes Carolines i Marianes foren venudes a l'imperi alemany. L'any 1956 s'independitzà el Marroc, Guinea Equatorial l'any 1968, Sidi Ifni l'any 1969 i el Sàhara espanyol, o Riu d'Or, el 1975.

Potser es refereixen a la "unitat peninsular"? Però aleshores que recordin la independència de Portugal el 1641 i la de Gibraltar, amb el suport d'Anglaterra, el 1704. La veritat és que no sé a què es refereixen.

JOAN VALLVÉ
Barcelona

El discurs de Felip VI en els premis Princesa de Girona

■ En el seu discurs, amb motiu de l'entrega dels premis de la Fundació Princesa de Girona, el rei Felip VI advertí que "la violència i la intolerància no caben a Catalunya". Ben cert, però tota mena de violència: no només la dels manifestants radi-

cals que cremaven contenidors o llançaven pedres a les forces policials, sinó tampoc la d'aquells mossos d'esquadra i policies nacionals que s'excediren en la seva actuació.

Per això crec que fou un greu error per part seva que en aquell, al meu entendre, històric però injust i parcial discurs seu del 3 d'octubre del 2017 s'oblidés de fer cap mena de referència als violents incidents que tingueren lloc dos dies abans durant la celebració del referèndum de l'1-0 per tal de lamentar que força persones resultessin ferides o contusionades com a conseqüència de l'actuació, a vegades, desproporcionada de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil en aquell dia.

I un darrer apunt: no volem ni violència ni intolerància, però tampoc injustícia. I la sentència del Suprem, amb les seves duríssimes penes per als acusats de l'1-0, ha estat rebuda per moltíssims catalans no només

com una decisió terriblement injusta, sinó també com a forma de "violència institucional".

JOSEP VILÀ BATLLE
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

'Mea culpa'

■ La generació que ens segueix és la més preparada de la història, mai els ha faltat res, ens hem encarregat que així fos. No és correcte generalitzar, però em permeto fer-ho en vista del que veig en la majoria dels fills i filles de les persones que m'envolten. Fent autocrítica, la culpa és nostra per haver volgut donar tot allò que pensàvem que ens havia faltat, sense transmetre el valor de l'esforç i el cost de les coses. Hem donat tant que sense voler hem creat personetes egoïstes que saben rebre i pràcticament no saben donar. Em sap greu però ho veig i ho sento així. *Mea culpa*.

EVA CAELLAS
Calaf (Anoia)

La frase del dia

“Vostè em vol segrestar, senyor Pedro Sánchez”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

Tribuna

Josep Vallverdú. Escriptor

Caiguts i aiguats

La Vall dels Caiguts podria ser el nom d'una vall geogràfica concreta, en termes purament físics. Tenim Vall de les Llebres, Vall d'Ombrenes, Vall de Cabanes, Vall de Roures, i altres existents. El topònim català més proper a “caiguts” és la Roca Caiduda, a Vilaplana, Baix Camp. El títol de “Valle de los Caídos” de què tant s'ha parlat darrerament, no fou en el seu origen només una al·lusió als morts, sinó, precisament pel mot “caídos” l'exaltació dels que van caure del bàndol dels militars revoltats des de 1936. En temps del franquisme uniformador era freqüent en els mítings i al·locucions escoltar el crit de “Caidos por Dios y por España...” al qual l'auditori responia, alçant el braç amb mà estesa: “Presentes!”.

“PRESENTE” era resposta també a les llistes de noms dites en veu alta, per exemple a les files militars o a les classes. “Presente” equivalia a estic viu, soc aquí, a les vostres ordres. Singularment, doncs, els caiguts eren presents, sense ells hauria faltat quelcom a la continuació del programa franquista que sobre la marxa de la guerra s'havia anat teixint. El “Presente més present”, com que encara vivia el dictador, era Jose Antonio Primo de Rivera, que, de moment, ha quedat a la vall en qüestió. Els visitants del Valle, deixant de banda els viatgers purament curiosos, eren en gran part pelegrins que acudien a retre homenatge a la figura exalçada, i a les escales d'entrada a la basílica se sentia el crit de “Presente” amb habitual sonoritat.

AQUEST QUE SIGNA ha tingut el dramàtic privilegi de recordar anys d'“abans de la guerra”, de la guerra i fins avui. No ens van explicar la veritat del Valle de los Caídos, i ho vam prendre com un gest més del dictador per ser honorat en mort, gest que ningú li podia discu-

tir. Pensem que en ple franquisme, els anys de postguerra, ja ni provàvem de fer crítica si no era en família, l'amo feia i desfeia envoltat de molts addictes.

DELS DESENTERRATS per acompanyar-lo no n'hem sabut fins ara; per cert, als moltíssims que hi van ser portats per decret, cal afegir alguns per als quals la família, de fidelitat franquista, demanava recentment un espai per a aquell seu mort de la guerra. El Valle ha estat un mític lloc de culte al dictador, en un ambient incisiu –ciris del temple, fran-

quisme, falangisme, catolicisme de signe extrem– com en les vegades que hem escoltat el prior del cenobi hem pogut constatar. No ha d'estranyar a ningú que la família de qui s'atorgava títols “per la gràcia de Déu”, estigués cofoia del lloc on el seu cos reposava. Un paisatge reformat operísticament, car se n'havia canviat el decorat, un conjunt “construït” per voluntat del patriarca. Que se l'hagi volgut treure de la tomba i traslladar-lo havia per força de revoltar els seus, revolta ben aprofitada per fer divulgació un cop més de la figura del besavi; de retruc, i amb escàndol d'alguns ingenus, ésser informats els súbdits de la monarquia de l'envejable posició econòmica de la família de qui fou amo d'Espanya, quaranta i tants anys després de la seva mort. I de la capacitat obstructiva dels seus descendents (i també els incondicionals partidaris), fins que un tribunal amb prou autoritat decidí que podia fer-se el trasllat.

DE DEBÒ QUE CANSA parlar tant del tema. El deixo per un altre, el dels aiguats de l'octubre. Començo imaginant un diluvi com el que va viure Noè, engolint tot el “Valle” i arrasant-ho tot: hauria estat un estalvi, un bon estalvi.

“El Valle de los Caídos ha estat un mític lloc de culte al dictador, en un ambient incisiu de franquisme, falangisme, catolicisme de signe extrem

quisme, falangisme, catolicisme de signe extrem– com en les vegades que hem escoltat el prior del cenobi hem pogut constatar. No ha d'estranyar a ningú que la família de qui s'atorgava títols “per la gràcia de Déu”, estigués cofoia del lloc on el seu cos reposava. Un paisatge reformat operísticament, car se n'havia canviat el decorat, un conjunt “construït” per voluntat del patriarca. Que se l'hagi volgut treure de la tomba i traslladar-lo havia per força de revoltar els seus, revolta ben aprofitada per fer divulgació un cop més de la figura del besavi; de retruc, i amb escàndol d'alguns ingenus, ésser informats els súbdits de la monarquia de l'envejable posició econòmica de la família de qui fou amo d'Espanya, quaranta i tants anys després de la seva mort. I de la capacitat obstructiva dels seus descendents (i també els incondicionals partidaris), fins que un tribunal amb prou autoritat decidí que podia fer-se el trasllat.

DE DEBÒ QUE CANSA parlar tant del tema. El deixo per un altre, el dels aiguats de l'octubre. Començo imaginant un diluvi com el que va viure Noè, engolint tot el “Valle” i arrasant-ho tot: hauria estat un estalvi, un bon estalvi.

HE VISCUT PROP de trenta anys a l'Espluga de Francolí i he vist netejar la llera del riu només “després” que s'hi hagin produït plujats significatius, posem dues o tres vegades, la més dura el 1994. La torrentada d'ara, catastròfica, estava destinada fatalment a fer estropells; però el cabal d'un riu desbordat, quan s'escampa portant a la superfície només herbassar i branques, no hauria enderrocat o arrasat tant com ara, que la massa d'aigua avançava precedida d'una muntanya de troncs, canyes i pedruscall equivalent a un exèrcit furiós d'excavadores gegantines. Un avís més.

De set en set

Manuel Castaño

Greta ‘non grata’

L'ús d'una menor d'edat amb notoris trastorns psíquics com a profetessa de l'apocalipsi climàtic hauria

de despertar totes les alarmes de la gent civilitzada. ¿De veritat els vostres arguments són tan pobres que, per fer-nos agafar por, heu de recórrer a una pretensiosa estudiant de secundària amb moltes ganes de fer campana? Les premisses deuen ser que els nens no menteixen, que neixen ensenyats i que poden adoctrinar els adults: tota una revolució antropològica. L'omnipresent Greta Thunberg, als setze anys, ja ha estat proclamada “una de les líders de la pròxima generació” per la revista *Time*; és com quan Obama va rebre el premi Nobel durant els primers mesos de la seva presidència, no al final: una consagració irrevocable.

L'anunci d'imminents daltabaixos –tot aquest festival de Sitges d'onades de calor, propagació de malalties, desaparició d'espècies, pujada del nivell del mar...– ha esdevingut secció fixa en tots els *Telenotícies*; però, havent vist que no n'hi ha prou –d'ençà que van començar a parlar-ne, l'aigua ja hauria d'haver arribat al Tibidabo–, ara ve la nena santa a escridassar-nos. En volen fer model de virtuts, que a mitjà termini seran de seguiment obligatori; entre aquestes, l'ascesi vegetarianista i la renúncia a volar en avió. El govern espanyol ja s'ha ofert a fer tot el possible perquè pugui a la trona a Madrid d'aquí a un mes, en l'enèsim *akelarre* pel clima. Si ens descuidem, aviat totes les coses bones de la vida seran pecat i les bases de la nostra civilització, destruïdes per un conciliàbul de bruixots amb molt de poder.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Llarena no afluixa i reactiva les euroordres

Demana l'extradició a l'Estat espanyol de Lluís Puig, Clara Ponsatí i Toni Comín

L'acampada dels estudiants no és il·legal

La Junta Electoral permet mantenir la iniciativa tot i els intents de Cs per fer-la desaparèixer

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Molt debat, però res

LLUNY Constitucionalistes i independentistes constaten que les posicions estan més allunyades que mai
UNITAT JxCat proposa sense èxit fer un front unitari independentista

Jordi Alemany
BARCELONA

Poques coses van variar respecte del debat de fa set mesos, més aviat al contrari, i es va constatar que les posicions entre constitucionalistes i independentistes estan més allunyades que mai. De debat n'hi va haver molt, més ben dit moltes interpel·lacions directes i retrets entre les dues bandes, però també entre companys de viatge ideològics. Al bell mig, Jaume Asens, dels comuns, intentava amb poc èxit vendre la seva fórmula pel desbloqueig que passa per "diàleg efectiu, agafar telèfons i no fer monòlegs", a més de donar la veu a la ciutadania de Catalunya

El debat a Catalunya venia calent amb les propostes de l'encara president del govern espanyol, Pedro Sánchez, en el debat de les televisions espanyoles, ben allunyades del diàleg que pregona durant la campanya dels darrers comicis espanyols del 28 d'abril passat: recuperar la prohibició al Codi Penal dels referèndums i la promesa de fer seure cavant la justícia Carles Puigdemont. I el PSC, conscient que seria el blanc de tots els acaraments i amb la baixa de la candidata per Barcelona, Meritxell Batet, hi va enviar el veterà bregat en el cos a cos José Zaragoza, tot i que va el número quatre de la llista. I aquest va entomar el repete sense pèls a la llengua i amb gairebé cap al·lusió positiva per recuperar un diàleg amb el govern català i acostar posicions

amb les formacions independentistes ara totalment inexistentes amb un munt de trucades del president de la Generalitat Quim Torra perdudes a la bústia de veu del telèfon de La Moncloa. Zaragoza va preferir burxar en les divisions, treure's la responsabilitat d'haver convocat de nou eleccions i remetre-ho al fet que "tots ens han bloquejat". El socialista va acusar Podem i ERC de no haver fet possible un govern estable, va apel·lar a l'esperit dels Jocs Olímpics del 92 i a deixar les vies unilaterals, a més de respondre finalment al

JxCat proposa un front unitari independentista, sense èxit

candidat republicà, Gabriel Rufián, que es comprometia a "no fer un govern amb el PP".

Proposta d'unitat

Tant ERC, com JxCat i la CUP van acusar els socialistes d'alinejar-se amb les posicions més radicals de la dreta i, fins i tot, "mimetitzar-s'hi", com va dir la cap de llista de JxCat, Laura Borràs, aplicant mesures cada cop més repressives. Rufián va acusar el president espanyol en funcions d'"amençar i insultar l'escola pública, els treballadors de mitjans catalans i criminalitzar més de dos milions de persones". La proposta de Borràs, que no va ni recollir el republicà, va ser que a partir d'aquell mateix moment

Les frases

“Amb aquest Sánchez no es pot dialogar, i hem d'aconseguir que no pugui escollir”

Gabriel Rufián
CAP DE LLISTA D'ERC

“La derrota de Sánchez és la victòria d'Abascal i de Casado, de la dreta”

José Zaragoza
NÚMERO 4 DE LA LLISTA DEL PSC PER BARCELONA

“[Al PSOE] Tenen alguna proposta a part de subcontractar la policia i els tribunals a problemes polítics”

Jaume Asens
CANDIDAT D'EN COMÚ PODEM

“Cal que fem una aposta política excepcional i recollim el clam d'unitat del carrer”

Laura Borràs
CAP DE LLISTA DE JXCAT

garantissin un gran grup independentista al Congrés amb tots els diputats junts, però Mireia Vehí, de la CUP, davant l'enèsima proposta d'unitat, li va replicar que el que havien de fer era governar la Generalitat sense por de l'aplicació del 155 ni per-

metent la col·laboració repressiva del conseller d'Interior, Miquel Buch.

A diferència de l'abril passat, dues formacions s'estrenaven al plató. Una era la CUP i l'altra, la ultradretana Vox, repetint amb Ignacio Garriga de candidat a Catalunya des-

prés d'obtenir un escó, que es va passar mig debat repetint en resposta a les interpel·lacions dels altres grups per treure's l'etiqueta de partit racista i xenòfob. Però com ja va passar a l'abril, molt protagonisme van tenir la candidata de Cs, Inés Arrimadas, i la

del PP, Cayetana Álvarez de Toledo, ja que es van passar bona part del debat interrompent les diferents intervencions dels seus oponents. De fet, ja només a l'entrada a TV3 la popular ja va apuntar maneres retirant alguns del llaços grocs que hi havia a la ba-

L'APUNT

La seva democràcia

David Brugué

El debat d'abans-d'ahir dels cinc candidats a presidir l'Estat espanyol va ser un gust. D'aquelles coses que dona plaer de veure, perquè va ser un no parar de propostes per a Catalunya, de fórmules per trobar una solució al conflicte i d'iniciatives que satisfació tots els catalans. Se'ls ha de reconèixer que, exceptuant Pablo Iglesias, no hi ha fissures. No hi ha diferència entre el

PSOE, el PP, Ciutadans i Vox. Tots acaben coincidint que cal el 155, reformar el Codi Penal, prohibir referèndums i endurir polítiques contra l'independentisme. En definitiva, propostes que –gràcies, senyors candidats– representen “*todos los catalanes*”. De fet, podrien presentar-se tots quatre junts i evitar-nos el que consideren “la festa de la democràcia”. La seva.

s de diàleg

Els vuit candidats, moments abans que comencés el debat que es va fer anit en directe al plató de TV3 ■ MIQUEL CODOLAR/ ACN

Carles Puigdemont, durant la seva rèplica a Pedro Sánchez penjada a les xarxes ■ EPA

Puigdemont pregunta a Sánchez si el vol segrestar

Li respon que les dues maneres per complir la promesa de fer-lo tornar són “il·legals” i contràries al dret de la UE

J.A.
BARCELONA

“Vostè em vol segrestar, senyor Pedro Sánchez?” Aquesta és la resposta/pregunta que el president de la Generalitat a l'exili, Carles Puigdemont, va etzibar en un vídeo gravat des de Waterloo al president espanyol i candidat del PSOE, Pedro Sánchez, arran de la seva promesa en el debat televisiu de di lluns en què es comprometia a portar-lo davant de la justícia espanyola. Puigdemont va ser dur en recordar-li que només tenia dues opcions per complir la promesa i que les dues eren “il·legals i contràries al dret de la Unió Europea i la democràcia”. La primera era que el Consell de Ministres prengui “les decisions que en una democràcia consolidada només pot prendre el poder judicial”, i li va advertir que, segons “la Constitució que tant diu defensar, això no ho pot fer”. I sobre l'altra via, la del segrest, li va demanar si voldria acabar com l'exministre socialista Jo-

sé Barrionuevo, condemnat a 10 anys el 1998 per la seva relació amb la banda terrorista dels GAL pel segrest de Segundo Marey. En aquest punt va afegir que entenia que no li preocupés perquè “quan un criminal és ministre socialista tant se val que el condemni a deu anys de presó, perquè només se n'hi passa tres mesos”. I aquí li va agrair que fos tan franc com per reforçar l'argument que “a Espanya no hi ha separació de poders”.

El president de la Generalitat, Quim Torra, va mostrar la seva indignació amb aquesta piulada: “És tan greu, tan lamentable, tan penós”, mentre la portaveu del govern, Meritxell Budó, va recordar a Sánchez que no ha conclòs el procés d'extradició per part de la justícia belga i el va acusar d'unir-se a la “catalanofòbia” de la dreta.

L'altra proposta de recuperar el delictes de referèndum il·legal també va rebre crítiques, tot i que el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, la veia “lògi-

ca” perquè “hi ha independentistes que diuen que ho tornaran a fer”. Iceta va defensar que el delictes està castigat amb una pena “de tres a cinc anys”, mentre que la sedició ho està entre 10 i 15 anys i la rebel·lió, entre 15 i 25.

El candidat d'ERC, Gabriel Rufián va lamentar que es vulgui “criminalitzar” els referèndums i que al debat Sánchez estigués “provocador”, “amençant” l'independentisme i “insultant” Podem. Per la presidenta dels comuns al Parlament, Jéssica Albiach, Sánchez “va competir per la dreta” amb Cs, PP i Vox amb una proposta “molt dura” per a Catalunya i sense voluntat de “desencallar” la situació.

D'altra banda, l'Eurocambra va demanar als tribunals de la Unió Europea que desestimessin la demanda de Puigdemont contra la institució per no permetre'l ser eurodiputat electe, en considerar que no hi ha “legislació europea” sobre el tema i que van “aplicar la legislació nacional”. ■

“L'únic vot que pot frenar el nacionalisme, sense motxilles del passat és el de Ciutadans”

Inés Arrimadas
CAP DE LLISTA DE CS PER BARCELONA

“Vostès [PSOE] són la deriva reaccionària de l'esquerra i blanquejadors del nacionalisme”

Cayetana Álvarez de Toledo
CANDIDATA DEL PP PER BARCELONA

“La independència s'ha de fer amb mobilització popular i apel·lant a la comunitat internacional”

Mireia Vehí
CAP DE LLISTA CDE LA CUP

rana d'una de les escales de l'edifici i ho publicava a les xarxes. Conjuntament amb Arrimadas, van acusar la televisió catalana de ser uns “sectaris” i la líder taronja va tornar a demanar al seu director i moderador, Vicent Sanchis, que dimitís, recordant-li de

nou que el Parlament l'havia reprovat. Però entre les formacions de dretes també van tenir les seves particulars enganxades, com per exemple quan Arrimadas va retreure als populars i als socialistes de ser tous i permetre que “els nacionalistes seguei-

xin fent el que els dona la gana”. La popular, per la seva banda, va recomanar als independentistes catalans que “perdin tota l'esperança i facin el seu dol amb dignitat”, un dol que no passa, segons el seu parer, “per cremar contenidors”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els exconsellers Lluís Puig, Clara Ponsatí i Antoni Comín, en una imatge presa a Brussel·les el 2017 ■ ARXIU

Noves euroordres contra Ponsatí, Comín i Puig

■ El jutge del Suprem Pablo Llarena reactiva les ordres de detenció i extradició sense incloure-hi la malversació per a Ponsatí ■ Ja han estat trameses a les autoritats belgues i escoceses

Redacció
BARCELONA

El jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena ha reactivat les ordres europees de detenció i extradició contra els exconsellers Antoni Comín, Lluís Puig i Clara Ponsatí. Les ordres s'han emès pels delictes de sedició i malversació en el cas de Comín, de malversació i desobediència en el de Puig i de sedició en el de Ponsatí. Les ordres s'han emès a petició de la fiscalia, i en la de l'exconsellera d'Educació el jutge Llarena no ha inclòs la petició de malversació. Les ordres de detenció i extradició de Comín i Puig s'han tramès a l'autoritat judicial competent de Bèlgica i la de Ponsatí, a la d'Escòcia. A més, s'han enviat a les oficines de coordinació poli-

cial europea Sirene i a la Interpol, per a la detenció en el cas que els exconsellers es localitzin en països que no pertanyin a la Unió Europea. Llarena va emetre una primera euroordre després de l'exili de Puigdemont, i la va retirar un mes després, el desembre del 2017. El 2018, un tribunal belga va rebutjar una segona euroordre per defecte de forma, mentre que la justícia d'Escòcia no es va arribar a pronunciar en el cas de Ponsatí.

En una interlocutòria de 59 pàgines, Llarena considera plenament justificada la petició que el 31 d'octubre va fer la fiscalia per reactivar les euroordres un cop s'ha dictat sentència contra els líders independentistes processats en el mateix cas. Llarena assenyala que el re-

Les frases

“Els indicis racionals de criminalitat que indicava la instrucció no només persisteixen, sinó que es reforcen amb una sentència”

“S'assenyala que l'actuació d'Antoni Comín i Clara Ponsatí pot ser constitutiva de delictes de sedició”
interlocutòria de Llarena

“Clara Ponsatí creu que l'acusació de sedició és part d'un enjudiciament motivat políticament”
Aamer Anwar
ADVOCAT DE CLARA PONSATÍ

Ponsatí afirma que la seva extradició seria injusta

L'advocat de Clara Ponsatí, Aamer Anwar, va assegurar ahir que la seva defensada “es declara innocent” i que es defensarà “amb fermesa” del càrrec que li atribueix la justícia espanyola, perquè, si fos extradida i condemnada, s'enfrontaria a “una sentència de fins a 15 anys”. En l'ordenament jurídic escocès no existeix el delictes de sedició,

segons Anwar, i els tribunals hauran de decidir si n'hi ha un d'equivalent per extraditar l'exconsellera. La defensa de Ponsatí al·legarà que “no hi ha garanties del dret a un judici just a Espanya, on la majoria de membres del govern català són a la presó i a l'exili”, segons l'advocat, que hi va afegir que Ponsatí “creu que l'acusació forma part d'un

enjudiciament motivat políticament” i que la seva extradició seria injusta.

El Consell per la República, presidit per Carles Puigdemont, va demanar ahir l'aportació de donatius per tal d'afrontar les euroordres “amb els millors advocats, juristes i traductors”. “Deixem-los un altre cop en evidència”, va reivindicar.

sultat de la sentència no és directament extrapolable als tres exconsellers, però creu que “la sentència reafirma que els processats van perpetrar una sèrie d'actuacions que presenten indicis racionals de criminalitat”.

Llarena ha eliminat la malversació en el cas de Ponsatí perquè considera que constitueix delictes la generació de despeses per celebrar el referèndum però no pas la cessió de locals. En el cas de Comín i Puig, el jutge assenyala que es van enviar 56.000 cartes certificades amb nomenaments de càrrecs per a les meses electorals i 5.346.734 sobres amb targetes censals, amb un cost global de fins a 979.661 euros, que van ser fraccionats. La conselleria de Puig va assumir 238.003 euros i la de Comín, 233.180 euros, segons la interlocutòria.

Ponsatí es lliurarà avui a la policia escocesa, que la posarà a disposició d'un tribunal d'Edimburg al qual el seu advocat demanarà la llibertat sota fiança. La fiscalia de Brussel·les va rebre ahir les euroordres contra Comín i Puig i espera ara la traducció del document en les seves llengües oficials. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC veta la moció unitària de condemna a la sentència

■ Suspèn d'urgència la tramitació de la proposta conjunta registrada al Parlament i amenaça la mesa amb conseqüències penals ■ Torrent diu que no censurarà cap debat si els grups el demanen

Òscar Palau
BARCELONA

Nou pas del TC per censurar el debat parlamentari a Catalunya. L'alt tribunal, reunit ahir d'urgència, va acceptar a tràmit els tres incidents d'execució de sentència que havia presentat el govern de l'Estat i va suspendre l'acord de la mesa del Parlament del 22 d'octubre que acceptava a tràmit la proposta de resolució presentada conjuntament pels tres grups independentistes com a resposta a la sentència del Suprem, que en no ser tramitada per urgència encara no té data de debat en el ple. A més, suspèn l'acord del mateix òrgan del 29 d'octubre que desestimava els escrits de reconsideració a l'acceptació a tràmit, presentats per Cs, el PSC i el PP.

El TC addueix que, en reiterar el text la defensa del dret a l'autodeterminació, la reivindicació de la sobirania del poble de Catalunya i la reprovació al rei, incompleix la prohibició que va dictar perquè a la cambra no es tornessin a debatre aquests temes, ja que considera que això incompleix la sentència en què va declarar la inconstitucionalitat de la declaració de ruptura del novembre del 2015, que expres-

El president del Parlament, Roger Torrent, pensatiu en la mesa d'ahir ■ ACN

sava la voluntat d'avançar cap a la independència. Amb els mateixos arguments, en les últimes setmanes el TC ja havia anul·lat altres mocions similars, també purament declaratives, que el Parlament havia aprovat al juliol, en el ple sobre la Catalunya real instat per Cs, i al setembre, en el debat de política general. La diferència és que aquests textos ja s'havien aprovat i la pràctica l'anul·lació no tenia cap efecte, en ser tot just declaratius. Ara, però, el TC pretén censurar el debat que encara s'ha de fer, ja que també va emetre

ahir providències per advertir Torrent i els altres membres de la mesa de l'"obligació d'impedir o paraitzar qualsevol iniciativa que suposi ignorar o eludir la suspensió", i els amenaça que poden incórrer fins i tot en responsabilitats si no ho fan. És a dir, si no veten el debat de la moció, que tampoc està previst en el ple de la setmana següent i que podria entrar en el de l'última setmana de novembre.

Torrent tirarà milles
En tot cas, el president, Roger Torrent, ja va comparar-se ahir per anunciar

JxCat i la CUP, amb l'ANC

Les bases de l'ANC han aprovat en la votació feta entre dijous i ahir, amb un 97,8% dels vots emesos -9.582, un 21,7% del cens-, un compromís que reclama als partits independentistes que configuren a Madrid un "front de bloqueig a la governabilitat de l'Estat", atenent a tres punts que considera "irrenunciables": la retirada de les seves forces policials de Catalunya, l'alliberament dels presos polítics i "avançar clarament en la culminació del procés d'autodeterminació", donant per

vinculant l'1-O. Les 90 assemblees de l'ANC que van impulsar la consulta van agrair ahir a la CUP i JxCat que hagin signat el document, i es van mostrar "confiades" que ERC també ho farà abans del 10-N. "Només donarem suport a les candidatures que abans del dia de les votacions hagin subscrit aquest compromís", van rebre, tot i lamentar que el procés intern s'hagi fet tard i no en uns termes "més clars i concrets", un fet que, segons ells, hauria facilitat la incorporació de totes les forces.

que no pensa vetar cap debat que demanin els grups, per molt que ho exigeixi el TC. "Ens mantenim en la idea que al Parlament s'hi ha de poder parlar de tot, es vol limitar la llibertat d'expressió dels diputats", denunciava. En aquest sentit, recordava que almenys des del 1989 s'han debatut i aprovat mocions a favor de l'autodeterminació, i denunciava la "anormalitat" que el TC irrompi en plena campanya. En aquest sentit, culpava Pedro Sánchez de la nova deriva autoritària. "Tenia l'oportunitat de desjudicialitzar la política i treure el conflicte dels tribunals, però no tan sols s'assembla cada vegada més a Rajoy, sinó que l'està superant", etzibava.

També el vicepresident, Josep Costa, culpava el PSOE de "fer el mateix que el PP quan governa: censurar el Parlament", i recordava que quan era a l'oposició va dir que derogaria la llei del TC que ara li permet amenaçar els membres de la mesa. Costa ressalta que la jurisprudència del Tribunal d'Estrasburg és clara en el sentit que la llibertat d'expressió dels diputats "és un bé a preservar". D'aquí que ja anunciés que, almenys des de JxCat, aniran "fins al final" per defensar el debat. Per ara, s'han negat a signar els requeriments rebuts, que no consideren legítims. Costa, això sí, lamentava que si el debat s'hagués fet d'urgència, un fet que no va voler la CUP, el govern espanyol no hauria tingut temps de vetar-lo. Tot just ahir la mesa va acceptar a tràmit un altre text, només dels cupaires, que també parla d'autodeterminació. ■

El ple de Tortosa, a favor de retirar el monument franquista

N.S.
TORTOSA

Tots els grups del consistori de Tortosa, exceptuant Ciutadans, s'han mostrat favorables a la petició de la Comissió per la Retirada dels Símbols Franquistes de descatàlogar del catàleg d'edificis de caràcter històric, artístic i

ambiental de la ciutat el monument franquista sobre la batalla de l'Ebre que hi ha al municipi i de treballar per retirar-lo. La petició arriba al mateix moment de la redacció de l'avantprojecte de la llei de memòria democràtica que està enllestint la Generalitat, en què es preveu que s'inclouï un capítol dedi-

cat al monument tortosí. Tot i que el monòlit no és competència del municipi, la portaveu de la comissió, Ester Baiges, celebra que l'Ajuntament faciliti els tràmits que faci el govern per retirar-lo i destaca que aquest nou escenari "no arriba de manera gratuïta". "La feina feta per la comissió comença a

tenir els seus fruits i la valoració no pot ser més que positiva", va dir. La comissió també va demanar al consistori de canviar la nomenclatura borbònica en elements patrimonials com els jardins del Príncep i de retirar els honors als rei Felip VI i declarar la corona no grata a la ciutat. ■

El monument franquista que commemora la batalla de l'Ebre a Tortosa ■ JUDIT FERNANDEZ

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mireia Vehí Candidata de la CUP en la llista de Barcelona per al Congrés dels Diputats

“La gent ha aconseguit fer un torcebraç a l'Estat”

DIÀLEG • “L'Estat només posa problemes, ja no és un interlocutor vàlid i ara cal interpel·lar Europa” **PAS** • “L'única manera de fer-los seure a parlar és la desobediència civil, desbordar-los, tallar els circuits de capital arreu”

Emma Ansola
BARCELONA

La CUP es presenta per primer cop a unes eleccions al Congrés dels Diputats, conscient que els seus vots només poden servir, a Madrid, per alçar i fer sentir la veu dels que estan en contra de la repressió que exerceix l'Estat contra tot allò que implica més sobirania per als ciutadans. L'exdiputada Mireia Vehí és la cap de llista i l'entrevistem l'endemà del primer i únic debat electoral entre els candidats. Arriba amb els ulls oberts de bat a bat.

Ha seguit el debat electoral?
Sí, sí, vaig veure el debat.

La proposta del PSOE és que els referèndums siguin delictes. Com ho han rebut tenint en compte que és una demanda bàsica del seu programa?
És obvi que no hi ha solucions centrals en la resolució democràtica del conflicte i ens reafirma en l'anàlisi que ja hem anat exposant: l'Estat espanyol no pot ser un interlocutor vàlid, perquè només fa que posar problemes i murs. Hem de poder interpel·lar la comunitat internacional.

Més? Com?

És imprescindible que l'estratègia de desobediència civil continuï, perquè des que el 2006 vam començar amb la proposta d'Estatut, avalat i referendat i, malgrat això, retallat, des de llavors, repeteixo, totes les respos-

ta han estat per la via de la repressió. L'única manera que tenim de fer seure l'Estat espanyol i que la comunitat internacional el forci a convocar un referèndum és la desobediència civil continuada, massiva i acompanyada de les institucions. No hi ha cap altra via.

Acompanyada de les institucions, diu? Però si no s'han pogut posar d'acord els tres partits independentistes a donar una resposta conjunta a la sentència del Suprem...

És que les institucions estan segrestades, i això no és un eslògan. Les finances estan controlades, el control de conselleries com la d'Interior és altíssim, tenim un Parlament impugnats sistemàticament pel Tribunal Constitucional i un govern també controlat... És un esquema en què és molt difícil exercir qualsevol acte de sobirania, però, a més, el mínim que podríem fer tampoc es fa, com ara tots els temes relacionats amb les lleis d'emergència de l'habitatge i de pobresa energètica. Vull dir que el govern tampoc fa de govern efectiu; la situació és de bloqueig, cert, però perquè el govern català no defensa la seva gent, sinó que envia la policia a reprimir-la. I a escala internacional tampoc fa gaire cosa. És obvi, doncs, que hi ha un govern que no funciona i que a principis de l'any que ve hi ha d'haver eleccions i que en surti un govern capaç de fer política per a la seva gent i no per al Florentino de torn i patint per l'aplica-

ció del 155, perquè això no té fi; la por no té fi. El govern ha de ser capaç de forçar una aritmètica internacional capaç que obligui l'Estat a negociar.

I quan parlem de desobediència civil, què voleu dir? Sortir al carrer a protestar?

L'Estat només s'asseurà quan se'l desbordi, quan els interessos econòmics dels ports —principalment el de Barcelona— es vegin afectats quotidianament, quan els interessos de les empreses de l'Íbex es vegin en perill, quan l'estratègia de desobediència sigui tan compartida com sigui possible, és a dir, que tota la gent del territori surti a ocupar places i a recuperar el 15-M.

Cal ocupar, doncs, ports, aeroports i carreteres?

No, no. Faig referència al port com a circuit de capital. Vivim en un moment en què la manera de tallar l'acumulació de capital és tallar-ne el circuit, però es pot fer de moltes altres maneres. El que nego és la màxima que fa servir ERC, que creu que si l'independentisme obté més del 50% dels vots, l'Estat s'asseurà a negociar. No és veritat, nosaltres neguem aquesta tesi, i diem que l'Estat només ho farà si se'l desborda, si hi ha una estratègia continuada de desbordament i s'acompanya de les institucions. Hem fet més feina en dos anys de mobilitzacions que en dos anys de govern.

I ara què?

Crec que les coses han canviat.

L'Estat només s'asseurà quan se'l desbordi, quan es vegin afectats els interessos econòmics

La gent ha aconseguit fer un torcebraç a l'Estat i a la Generalitat. Fa més d'una setmana que la gent està mobilitzada, que impedeix el funcionament normal dels circuits de capital, de les ciutats, dels pobles, i això no és gens trivial, sinó que ha de contribuir que l'Estat faci una anàlisi de la situació en termes econòmics i s'adoni que això no es pot sostenir en el temps.

Autodeterminació o defensa del principi franquista de la unitat d'Espanya? Que parli Sánchez

Aquesta és la manera més efectiva que aquí hi hagi una solució democràtica.

De moment, però, la resposta de l'Estat és més repressió, més policia i més Codi Penal. És que això és un torcebraç, i si l'única resposta que té Pedro Sánchez és incorporar una assignatura de constitucionalisme a les escoles, una nova llei

Del carrer a les institucions

Llicenciada en sociologia i nascuda a Vilafant (Alt Empordà) el 1985, Mireia Vehí va encetar la carrera de diputada després de l'acord d'investidura entre JxSí i la CUP, que va deixar fora els diputats Antonio Baños, Josep Manel Busqueta, Julià de Jòdar i Ramon Usall. El salt a la institució li va arribar després d'una àmplia trajectòria activista, a l'Autònoma, en el moviment ocupa a Granada –on va estudiar– i a l'assemblea de barri del Poble-sec. Especialista en migracions, drets humans, gènere i interculturalitat, també ha format part de Tanquem els CIE. ■ ORIOL DURAN

cions democràtiques i que un 80% no vol la monarquia i vol un referèndum. Llavors apostem per una proposta política de resolució de conflictes, autodeterminació, amnistia i drets, ja que la situació en matèria d'habitatge, feina, serveis socials i immigració està al límit. Entenem, a més, que és un marc assumible per a totes les forces democràtiques, tenint clar que la nostra opció és la independència. Ja sé que a l'altra banda hi ha un abisme, que el PSOE ha fet un gir a la dreta preocupant i que els comuns, ERC i JxCat hauran de triar a l'hora de la investidura si apuntalen un règim monàrquic o contribueixen a desestabilitzar el règim. Sabem que no és fàcil i que l'amenaça de la ultradreta no és un tema menor.

I davant d'aquesta amenaça, investiran Sánchez per fer fora la dreta?

No investirem Sánchez de cap manera, encara que depengui dels nostres vots, perquè, arribats a aquesta situació, la nostra pregunta és una altra: Sánchez s'asseurà a parlar d'autodeterminació o pensa continuar defensant la unitat d'Espanya com si fos un principi fonamental per a la vida de les persones? Si ell vol governar, si tanta por té de l'extrema dreta, per què posa la unitat d'Espanya, que és un principi del franquisme, per sobre de la integritat d'un poble sencer? És una falsa dicotomia.

Amb quins aliats compteu per sacsejar o contribuir a voler trencar el règim del 78?

La independència és l'única via perquè aquest poble tingui sobirania, per poder nacionalitzar la banca, per disposar d'empreses públiques de telecomunicacions i d'energia. I els aliats? Dins del Congrés, ERC i JxCat hauran de decidir al costat de qui estan. Entenem que l'esquerra independentista basca és una aliança, però també haurà de decidir si apuntala el govern de Sánchez o no. Les principals aliances, però, són fora del Congrés, són la gent, són les organitzacions de l'esquerra radical que fan la mateixa anàlisi del règim que nosaltres; fora de la monarquia, del sistema econòmic, de l'aparell d'Estat..., i que estiguin fora del Congrés no és menor, perquè, tal com comentava al principi de l'entrevista, per a nosaltres l'estratègia més efectiva és la desobediència civil massiva i organitzada a tot l'Estat, perquè pen-

Hem fet més feina en dos anys de mobilitzacions que en dos anys de govern

per a TV3, la penalització dels referèndums i fer tornar Puigdemont fent cas omís de la separació de poders, si totes les protestes són aquestes, és que anem pel bon camí.

Per què?

Perquè la resposta repressiva és proporcional a la capacitat transformadora que té el que estem fent. I això no és senzill,

ni és ràpid. En aquests anys hem après coses; sabem que de la llei a la llei no funciona, que tampoc ho tenim a prop, però que això tampoc és infinit, perquè estem fent un torcebraç a un estat, a un règim, que està en crisi, i més que ho estarà amb una crisi econòmica a tocar. Per tant, aquí fins que no hi hagi una resposta democràtica, l'Estat serà ingovernable en molts sentits, i això no es pot sostenir en el temps.

I ara la CUP decideix fer política al Congrés. Com es traduirà aquest torcebraç a l'Estat si aconseguen escons a la cambra?

El Congrés és una cambra que forma part de l'aparell de l'Estat i aquest aparell l'identifiquem en el marc del règim del 78, monarquia, corrupció, Íbex 35. Per tant, entenem que allà no hi trobarem la solució. De fet, encara que aconseguíssim la màxima representació que apor-

ten tots els escons dels Països Catalans, no podríem fer res, no hi hauria referèndum pactat, no es pot, i després de veure el debat i veure les majories que hi ha, és obvi que no hi ha ni la possibilitat material ni la voluntat de generar una resposta democràtica a la situació catalana. Així, l'única proposta creïble és anar allà a *hackejar*, a aixecar catifes de corrupció, a fer obvi que la monarquia és una anomalia democràtica, a fer d'altaveu que la solució és amnistia i autodeterminació, i a generar aliances a l'esquerra, i això no es fa al Congrés, però sí que el Congrés pot contribuir a fer-nos d'altaveu, ja que nosaltres som invisibles per a la premsa espanyola. Crec que és molt difícil sentir-hi discursos netament independentistes, anticapitalistes, feministes, i ara se'ns obre una oportunitat per teixir aliances.

Apunta cap a un discurs inde-

pendentista, però en un moment en què l'escena està ocupada per la reivindicació de drets i llibertats fonamentals, quin espai ocupa la independència? Sobre això hi ha poc debat ara mateix.

Nosaltres som l'esquerra independentista i fa molts anys que reivindicuem que la independència és l'única proposta política possible en el marc del règim del 78 i una crisi econòmica permanent –que, d'altra banda, és la dinàmica cíclica del capital–, una crisi climàtica i una crisi patriarcal. I tot això, dins d'un marc de la Unió Europea que només fa que recentralitzar drets. Per això, pensem que l'única resposta és la independència, entesa com a sobirania de l'individu i no pas com a conseqüència d'un nacionalisme territorial, cultural o identitari. I què fem? Sabem que no tothom és anticapitalista, antiracista, feminista i ecologista, però sí que tothom demana solu-

Continua a la pàgina següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mireia Vehí Candidata de la CUP en la llista de Barcelona per al Congrés dels Diputats

Ve de la pàgina anterior

sem que l'aparell de l'Estat és un problema per a tothom, per als catalans, però també per als andalusos, els aragonesos, els gallecs i els madrilenys, perquè és una trituradora de drets.

Teniu establerts llaços amb aquestes organitzacions?

Sí, històricament hem tingut relació amb aquestes organitzacions. A escala institucional i parlamentària, hi ha un mur, ho vam veure en el debat, però repeteixo: hi ha una crisi econòmica a tocar, i si a Catalunya no hi ha una solució democràtica, no hi haurà governabilitat al Congrés i, més enllà d'això, són els ciutadans, la gent, els que no podran aguantar una crisi més ni estan disposats a aguantar més violència. Per tant, la gent al carrer, de manera intermitent, pot estar-hi durant molt de temps. La política en aquest país ja mai més estarà tancada en un Parlament, en un despatx. La política a partir d'ara es fa a tot arreu.

Anem pel bon camí; la repressió és proporcional a la capacitat de transformació

L'exdiputada Mireia Vehí, ara candidata de la CUP, en un moment de l'entrevista ■ ORIOL DURAN

I en aquesta situació, penseu que la gent sortirà al carrer? Ho feu tot a la protesta?

Som molta gent, i el que jo veig més important és que el desbordament civil ha canviat la manera de fer política: ja no es fa al Parlament o al Congrés, es fa als llocs de treball, amb vagues generals, a les escoles, tallant els carrers, es fa de mil maneres i, sobretot, és un camí de no retorn, perquè desborda les formes clàssiques de fer política sorgides del pacte de la Transició. Ens hem adonat que la gent té la capacitat col·lectiva d'organitzar-se i fer una esmena a la totalitat a l'Estat, al govern, i això és molt important, perquè genera una dimensió d'empoderament popular increïble. Per aquest motiu diem que l'Estat serà ingovernable mentre a Catalunya no hi hagi una solució democràtica. La Generalitat també ho sap, i quan la crisi econòmica acabi d'arribar, enmig

d'una precarització increïble, amb una xarxa ja molt feble per suportar més sotracs, quan les famílies encara no s'han recuperat de la crisi del 2008, quan ja no hi tens res a perdre, la gent no ho aguantarà.

I contra això, i quan Brussel·les ja parla de noves retallades de 60.000 milions d'euros, més desobediència?

A nosaltres ens encantaria que a Catalunya hi hagués un govern que defensés la seva gent i que digués que no hi haurà més desnonaments, i que abans vetllarà per les persones que pels interessos bancaris, però no hi és...

No és massa utòpica aquesta posició de la CUP quan ja tenim l'exemple del que va passar a Grècia, amb un govern d'esquerres que atacava les ordres del dèficit?

La Unió Europea ja no pot triturar pobles, ens hi va la vida.

L'habitatge és un dels grans problemes actuals, especialment pel que fa al lloguer, i els que hi han posat fre i ho han combatut són els del Sindicat de Llogaters. No hi ha ningú més, entre altres coses, perquè aquí l'Ajuntament de Barcelona tampoc té les eines institucionals per frenar-ho davant dels poders econòmics i els fons voltors dels Blackstone. Els desnonaments els ha aturat la gent, i per molt que sembli que aspirem a una utopia, els fets demostren el contrari, perquè no hi ha res més. No tenim un govern que es planti, que impedeixi als Mossos actuar davant dels desnonaments, que freni els Blackstone, no el tenim. I hem d'aprendre de l'exemple de Grècia i ens ha d'ajudar a comprendre que, sense aliances internacionals, no anem enlloc, perquè Grècia es va trobar sola, ningú a Europa va aixecar la veu; que si anem a un acarament amb la Unió Europea, cal tenir tota la gent al

carrer –Tsiaras hauria aguantat en aquesta situació–, i, finalment, que ens cal una classe política forta que digui a Europa que no pot legislar a favor dels Blackstone, sinó de la gent.

De moment, el primer pas serà ser forts al Congrés. Quina relació mantenen amb JxCat i ERC que ho pugui fer possible?

Ara estem en campanya i la situació és complicada.

Sí, però en aquests dos anys, més que digerir els fets i acostar-se, s'han anat separant...

Sí, han estat dos anys molt durs per a tothom. Nosaltres també ens hem hagut de ressituar i hem construït un nou esquema en què partim de la base que, davant de la repressió, ja sigui pres o exili, mai no ens aixecarem de la taula de negociació ni tampoc ho farem si es tracta de fer efectiu el dret d'autodeterminació. Dit això, tampoc combrarem amb rodes de molí i

no aprovarem la llei Aragonès, que contribueix a vendre's el país a trossos. No donarem suport a un govern que no se'l creuen ni ells ni contribuïrem a precaritzar els serveis públics.

Què us separa d'ERC?

No compartim la seva tesi que l'independentisme amb més del 50% de suport farà que l'Estat s'assegui a negociar. Això no és veritat. A més, estem una mica sorpreses, perquè van començar una campanya per investir Sánchez a canvi de res, van fer una crida a la mobilització, després van criminalitzar el jovent, flirtegen amb la vicepresidenta Calvo, van a casaments de gent que forma part de l'Íbex... En definitiva, estem astorades i no entenem el paper d'ERC.

I amb JxCat?

JxCat té una retòrica molt republicana, però a la pràctica la seva política continua sent molt repressiva amb el ciutadà, sobretot pel que fa a la conselleria

Fins que no hi hagi una resposta democràtica, l'Estat serà ingovernable

d'Interior. Per tant, no sabem què faran ni els uns ni els altres davant d'una possible inversió de Sánchez i amb les mostres de pànic cap a un nou 155. I no podem caure en el xantatge de la por, perquè és infinit.

Veuen Podem un bon aliat?

Ens trobem en temes socials. Crec que Pablo Iglesias va fer un bon debat, i compartim la voluntat de crear una empresa pública d'energia i la idea que la sobirania no rau en una bandera, sinó en la capacitat de tenir, per exemple, el control dels bancs i les empreses d'hidrocarburs. El problema el tenim en el dret d'autodeterminació, que per a nosaltres és fonamental, i ells es mostren ambigus en la defensa d'aquesta idea. I, sobretot, ens separa el fet que circulen per un carril en què tota l'estona miren cap al PSOE, un partit que per a nosaltres és el problema i forma part del règim del 78 contra el qual lluitem. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat podrà intervenir internet en cas d'aldarulls

■ El decret llei de Sánchez contra la 'República digital' torpedina projectes clau de la Generalitat com l'IdentiCat ■ El govern català busca la complicitat d'altres administracions per litigar contra la mesura

Francesc Espiga
BARCELONA

El 31 d'octubre passat el Consell de Ministres aprovava un decret llei per lligar curt les polítiques de la Generalitat en matèria digital, amb l'argument que són una peça més, però clau, en l'estratègia de l'independentisme per transitar cap a un estat propi. Aquesta voluntat més o menys abstracta, s'ha plasmat ara en un articulat que ahir va aparèixer publicat al BOE, i que avui entra en vigor. I com sol ser habitual, la lectura de la lletra petita de la norma ha servit per detectar intencions inicialment no anunciades. Tot plegat ha fet que l'executiu de Torra interpreti el text com un atac frontal, ja que pretén instal·lar un marc regulador homogeni i tutelat per l'Estat: "És un intent de posar fi a la versió digital de l'estat de les autonomies", declarava ahir el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró.

En total, el decret modifica set lleis estatals i, de tots aquests retocs, el més innovador, i també controvertit, és el que afecta l'article 6 de la llei de telecomunicacions, i que preveu que l'Estat, de manera excepcional i transitòria,

El Tsunami Democràtic, que canalitza la seva activitat a través de l'entorn digital, podria veure's afectat per la mesura ■ ACN

pugui intervenir "les xarxes i serveis de comunicacions electròniques", sense manament judicial, en casos que puguin afectar "l'ordre públic, la seguretat pública i la nacional". La redacció, tan laxa com ambigua, permetria, segons diversos experts consultats, clausurar planes web que l'executiu de torn consideri que inciten a provocar aldarulls —el del Tsunami Democràtic és l'exemple que surt a l'instat— o, fins i tot, inhabilitar el conjunt de la xarxa. "Es trenca una línia vermella com és la de poder

Pirates de Catalunya denuncia Espanya a la UE

El partit polític Pirates de Catalunya, a través de l'advocat Josep Jover, ha presentat una denúncia contra Espanya a la Unió Europea (UE) perquè és "rebel" a la normativa, tractats i resolucions del TJUE en haver fet tancar la web i l'app de Tsunami Democràtic, sota la incriminació de promoure actes de terrorisme "sense prova ni resolució judicial ferma". També demanda la Comissió Europea per no fer complir a l'Estat espanyol el dret de la Unió. En la deman-

da s'afirma: "La judicatura i el ministeri fiscal han demonitzat Tsunami, que no està classificada com a organització terrorista, i només es dedica a informar de manifestacions pacífiques els ciutadans, com fan altres webs, com les dels armilles grogues a França o els sindicats, en defensa de drets fonamentals"; i alerta que: "Està en perill la llibertat de nombroses persones."

Jover, especialista en dret de la UE, va avançar ahir a El

Punt Avui que ampliaran la demanda perquè el nou decret llei, publicat ahir al BOE, de mesures urgents per al control de l'administració digital i les telecomunicacions "infringeix quatre llibertats de la Unió", com és la d'expressió. Pirates ja va denunciar l'Estat espanyol l'any 2017 pel tancament massiu de webs relacionades amb l'1-O, causa que la UE no va acceptar, tot i que la persecució penal als clonadors es va arxivar. ■ M. PIULACHS

intervenir sense ordre judicial. Ens hem de remuntar a la llei Corcuera per trobar un antecedent similar", reblava Puigneró. En un altre apartat, també s'obre la porta a tancar planes web que es consideri que poden lesionar els interessos "econòmics" de proveïdors o usuaris.

Una de les estocades directes del nou marc normatiu va adreçada a l'IdentiCat, un projecte de la Generalitat que, a grans trets, preveu que els ciutadans es puguin dotar d'una identitat digital autònoma, ja sigui per operar a àmbit privat o amb qualsevol administració. Doncs bé, el govern espanyol diu ara que iniciatives com aquestes han de rebre el seu aval i, sobretot, que no poden utilitzar tecnologies de registre distribuït, com el blockchain. I sense elles, no hi ha IdentiCat possible. Pel que fa a la intenció inicial que tots els servidors de les administracions públiques estiguin en territori de la UE, el decret llei ara circumscrigui aquesta obligació als que tinguin informació sensible com el cens, registres sanitaris o fiscals o el padró, entre d'altres. El període que dona l'executiu estatal a les administracions afectades per ajustar-se a tot aquest conjunt de canvis és de sis mesos.

La resposta de la Generalitat anirà en una doble via. La primera, és la jurídica. Ja s'estan estudiant les escales que pugui tenir la regulació, per impugnar-les. En l'àmbit polític, el govern buscarà la complicitat d'altres administracions, com l'executiu base, per fer pressió conjunta a Madrid. ■

FINANÇAMENT PRIVAT

Garantia immobiliària + 24H Anàlisi = Solució financera

TQ EURO CREDIT
La teva llibertat financera

972 48 72 22 www.tqueurocredit.com

Diputació Barcelona Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Jurídico-administratiu
Ext. 37447

ANUNCI

Convocatòria per a l'aixecament de l'Acta prèvia a l'ocupació de la finca senyalada amb el núm. 23 en relació amb l'expedient d'expropiació forçosa per procediment d'urgència dels béns i drets necessaris per a l'execució de les obres del projecte constructiu "Eixamplament i millora de corbes de la carretera BV-2153 del PK 0+000 a l'1+100. TT MM Font Rubí, Torrelaví, El Pla del Penedès", pel proper dia 19 de novembre de 2019 de 12:00 a 14:00 hores a l'ajuntament del Pla del Penedès, tot d'acord amb les formalitats de la vigent Llei d'expropiació forçosa i concordants del seu Reglament.

Relació de béns i drets

FINC	TITULAR	DADES CADASTRALES				MUNICIPI	SUPERFÍCIES AFECTADES m ²			
		NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUB-PARCEL·LA		SUP. EXPROP. VIALS (M ²)	SUP. SERVIT. PAS SUBT. (M ²)	SUP. OCUP. TEMP. SERV. (M ²)	CLASSIF. URBANÍST.
23	Jaume Vallés Santoma	Urbana	21612	01	-	EL PLA PENEDÈS	0,00	0,00	576,76	Sòl Urbà

El titular o titulars dels referits béns i drets podran concórrer personalment, proveïts del seu DNI, o representats per persones degudament autoritzades amb poder suficient a l'efecte. Així mateix, hauran d'aportar els documents acreditatius en dret de la vigència actual de la seva titularitat sobre els béns i drets afectats (escriptures de titularitat; certificat de domini i càrregues o nota simple informativa expedits pel Registre de la Propietat corresponent).

Segons la citació i convocatòria per a l'aixecament de l'acta prèvia, s'adverteix que, si bé l'acte tindrà lloc a l'ajuntament, això no impedeix la possibilitat de desplaçar-se a la finca en el cas de ser necessari i procedir a l'aixecament de l'acta, podent fer-se l'afectat acompanyar de perit i notari.

Francisc Bartoll Huerta
El secretari delegat
Barcelona, 17 d'octubre de 2019

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'acampada pot continuar sense simbologia política

■ La junta electoral desestima la petició de Ciutadans de fer fora la protesta de joves plantada a la plaça Universitat ■ Es dona marge de maniobra a la policia per actuar sobre els acampats

Jordi Panyella
BARCELONA

L'acampada de la plaça Universitat no es mou. La performance de Lorena Roldan i la gent de Ciutadans dilluns a tocar de les tendes plantades pels joves al centre de Barcelona va quedar ahir en no res quan es va comunicar la resolució de la junta electoral de zona (JEZ) que considera que no hi ha motius per desallotjar la protesta tal com pretenia el partit taronja.

El pronunciament de la JEZ, conegut ahir al migdia mentre a l'acampada es duia a terme una demostració de quatre rapers, estableix que la protesta pot continuar sempre que no interfereixi en el normal desenvolupament de la jornada de votació de diumenge vinent i es respecti l'edifici central de la Universitat de Barcelona (UB), amb façana a la Gran Via i a la mateixa plaça Universitat, on hi ha un

L'acampada es va sumar a la iniciativa Million Mask que Anònimus convocava a tot el món ■ ORIOL DURAN

centre important de votació.

El text de la resolució diu que per tal que el col·legi funcioni amb normalitat cal mantenir neta la vorera del costat de muntanya, dos-cents metres en-

tre els carrers d'Aribau i Balmes, com també el carril bus que hi ha paral·lel per davant. Aquest requisit ja es compleix ara, perquè l'acampada s'ha posat com a límit d'ocupació de l'espai públic els carrils

centrals de la Gran Via, respectant el dels busos que circulen en direcció a la plaça Espanya i la vorera que hi ha davant per davant de l'entrada principal de l'edifici històric de la universitat.

Els únics requisits que hauran de complir els joves acampats si no volen tenir problemes amb les autoritats és el de no mostrar símbols polítics el dia de la votació. Actualment, a l'acampada es poden lle-

gir pancartes amb eslògans reivindicatius de tota mena i hi onegen, també, banderes estelades. No només això, sinó que la junta ha prohibit que diumenge a la plaça s'hi faci proselitisme electoral i adverteix als acampats que no pertorbin l'accés al col·legi.

Màniga ampla

Tot i l'aval de la junta a l'acampada, la resolució d'ahir té un últim punt que en funció de com sigui interpretat podria arribar a comportar la fi de la protesta diumenge mateix. En aquest sentit, la JEZ commina les forces i els cossos de seguretat de l'Estat a "adoptar les mesures que considerin pertinents per impedir que els acampats puguin interferir en el normal desenvolupament de la votació". Les ordres que dona la junta són prou ambigües i genèriques perquè un cos policial consideri pertinent arribar al límit del desallotjament.

Poc abans de fer-se pública la resolució del JEZ, va ser la candidata del PP per Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, la que va anar fins a tocar de les tendes per fer el corresponent acte polític buscant una hostilitat dels joves que no va aconseguir. Per avui és previst que sigui el partit d'ultradreta VOX el que acosti els candidats a la plaça. ■

Querrela contra la policia per maltractament a un menor

■ És el cas d'en Guillem, de 17 anys, placat a Via Laietana i acusat de desordres i atemptat

Mayte Piulachs
SANT CUGAT DEL VALLÈS

Amb una dessuadora taronja —com la que duia el 18 d'octubre passat a Via Laietana, quan assegut pacíficament remenava la seva motxilla i va ser placat per un grup d'agents de la policia espanyola, en un vídeo viral que ha colpit tot-hom—, en Guillem, de 17 anys i acompanyat dels seus pares, Anna i Miquel Àngel, dels seus advocats d'Alerta Solidària i d'amics i veïns de Sant Cugat, va

estar present, sense intervenir, en un acte per explicar el seu cas ahir a la plaça Octavià del municipi.

La seva advocada, Norma Pedemonte, va detallar que han presentat una querrela pels delictes contra la integritat moral, garanties constitucionals i delictes lleus de lesions contra almenys vuit agents identificats durant la seva reducció i detenció. En Guillem ha escrit els maltractaments rebuts en una carta, que va llegir una amiga de la família, on deia clar que només anava a manifestar-se a la vaga general, i que quan es despistava i no veu la càrrega policial és perquè "buscava a la motxilla un *clinex* per al

company del darrere". Recordava "vuit o nou agents a sobre seu, cops, ràbia, por i dolor, molt dolor als canells." I també que el duien cap a la prefectura de Via Laietana, i li feien ajupir el cap "com un terrorista". Allà "em picaven el cap i el clatell, quan aixecava la vista. Em van humiliar: em van posar de cara a la paret i de genolls". Cinc hores després el van dur amb dues noies i un noi detinguts a la comissaria de la Verneda, "on es burlaven de mi". Un suc i unes galletes per sopar i visita al CAP més proper "emmanillat i vigilat sempre per la policia", una irregularitat que repeteixen altres detinguts, tant pels Mossos com

En Guillem, amb dessuadora taronja, amb els seus pares, advocats i veïns, ahir a Sant Cugat ■ M.P.

per la policia espanyola.

L'endemà va ser conduït al jutge de menors de Barcelona, que va ordenar la seva llibertat vigilada, que implica el control d'un treballador de Justícia juvenil, i no poder acostar-se

a menys de 200 metres a Via Laietana, ja que se l'acusa de desordres públics i atemptat a l'autoritat, malgrat que la policia fins ara, segons la defensa, no ha acreditat res més que el que duia a la motxi-

lla. "Guillem, et demanem perdó, has estat víctima d'una injustícia", li deia públicament el seu pare, en l'acte, ja que quan van dir-li que estava detingut va renyà-lo, ja que pensava que "alguna cosa hauria fet". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El premiat pel rei va expressar “un sentir majoritari”

El matemàtic Xavier Ros-Oton es va posar el llaç groc durant l'entrega dels premis Princesa de Girona

Mireia Rourera
BARCELONA

“El llaç no va en contra de ningú. Per mi representa el que la majoria de la societat catalana i una part important de l'espanyola pensa i és que en democràcia les coses es decideixen votant i que per mi no té sentit que per plantejar un tema al Parlament o manifestar-se de manera pacífica, hi hagi gent a la presó. Crec que és un tema polític i no judicial.” El matemàtic Xavier Ros-Oton va explicar ahir amb aquestes paraules per què dilluns va decidir posar-se el llaç groc a l'americana en la cerimònia d'entrega dels premis Princesa de Girona que es va fer al Palau de Congressos de Barcelona, en la qual ell va ser un dels guardonats.

El científic, actualment professor de l'Institut de Matemàtiques de Zuric, a Suïssa, es va veure ahir sorprès per la transcendència del seu gest. En tot cas va deixar clar que el llaç se l'hauria posat “independentment de si venia la casa reial o no” i que només se'l va posar durant la cerimònia: “Per això hi ha fotografies meves amb llaç i sense.” Aquest aclariment ve al cas perquè ahir les xarxes socials reproduïen fotografies que havia penjat la Casa del Rei amb el premiat sense el llaç i es va especular que l'hi havien tret amb Photoshop. Res més lluny de la veritat: el llaç el va portar durant la cerimònia i prou.

Xavier Ros-Oton (Barcelona, 1988) ha estat aquest any el guanyador del premi Princesa de Gi-

rona en la categoria d'Investigació Científica. Doctor en matemàtiques per la UPC, ha fet investigació a la Universitat de Texas (EUA) i és, en paraules del mateix Felip VI, “un dels matemàtics més brillants i de major impacte a àmbit mundial”. El rei va dir dilluns que “la comunitat matemàtica internacional l'ha reconegut com un dels investigadors de més influència pels seus treballs sobre equacions en derivades parcials”, una “aportació per la qual l'any passat va ser reconegut com el matemàtic més citat de la seva edat al món”.

Ros-Oton va agrair ahir a la Fundació Princesa de Girona el premi i la feina excel·lent de suport als joves que fa “a través de premis, programes d'emprenedoria i mentoria”. ■

Xavier Ros-Oton, amb el llaç groc, amb la família reial i altres premiats ■ ACN

Buch minimitza els episodis de tensió a l'entrada

En els moments previs a l'inici de l'acte d'entrega dels premis Princesa de Girona, es van viure moments de tensió entre una part dels manifestants concentrats al voltant del Palau de Congressos i alguns dels convidats que hi

van voler accedir a peu. In-sults, empentes i algun o altre cop o escopinada van ser algunes de les escenes que es van poder veure. Respecte a això, el conseller d'Interior, Miquel Buch, va comparèixer ahir al matí per assegurar que

aquests incidents van ser mínims, ja que els assistents que van accedir al recinte amb els autobusos contractats per l'organització per motius de seguretat, ho van poder fer sense més problema. ■ F.E.

El govern deplora el discurs polític del monarca

Torra deixa de telefonar a Sánchez en espera del pròxim executiu espanyol

Emili Bella
BARCELONA

El govern va criticar ahir que el discurs de dilluns del rei espanyol, Felip VI, a Barcelona en l'entrega dels premis Princesa de Girona fos “partidista” i va expressar preocupació perquè elfes en plena campanya electoral. La portaveu de l'executiu, Meritxell Budó, va lamentar que el Borbó “hagi fet política” i “no escolti” una part important de la ciutadania

La portaveu, ahir ■ ACN

catalana que té una opinió diferent a la seva. Budó va recordar que el govern va garantir la seguretat de l'acte, celebrat al Palau de Congressos de Catalunya, i que tots els assistents

van poder accedir-hi, ja que l'organització havia disposat 30 autobusos, que no es van omplir.

El president, Quim Torra, ha deixat de trucar a Pedro Sánchez, vist que no li respon. Segons Budó, si el coordinador general d'ERC, Pere Aragonès, ha parlat amb ell, no ho ha fet en nom del govern ni com a vicepresident. En qualsevol cas, la també consellera de la Presidència confia que el govern espanyol que surti de les eleccions de diumenge tingui voluntat, però també capacitat, per dialogar amb la Generalitat, encara que ara, pel context electoral, “no es veu per enlloc”. ■

10a edició premi de prevenció de riscos laborals

7 de novembre de 2019 / 19 h

Sala d'Actes del Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Girona

Patrocina: Sabadeu Atlántico Professional BS

Empresa amiga: mup+i

ENGINYERS GI C. Barcelona, 33 Tr. 17002 GIRONA

www.enginyersgi.cat

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU
PAU CASALS**

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE

Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA**

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Ollana)

Preu de l'entrada: 9 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

MAREMAR

Dagoll Dagom
Shakespeare-Lluís Llach
Maremar és esperança, força, poesia i emoció. Un veritable festival estètic

Teatre Poliorama, rambla dels
Estudis, 115 de Barcelona,
dissabte 9 de novembre,
a 2/4 de 6 de la tarda i 2/4
de 9 del vespre, i diumenge
10, a les 6 de la tarda

OFERTA IL-LIMITADA

Preu subscriptors: 15 euros
(Preu entrada
general: 30 euros)

Reserves a www.teatrepoliorama.com amb el codi promocional MAREMARPUNTAUVI
Per a més informació, cal trucar al 972 18 64 45

**DOÑA
FRANCISQUITA**

Vives
Gran Teatre del Liceu (Barcelona) -
Opera Live

Ocine Girona,
Platja d'Aro i Blanes,
dimarts 12 de novembre,
a 3/4 de 8 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

Preu de l'entrada: 20 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**BÀSQUET GIRONA
- CB PARDINYES**

Pavelló de Fontajau
de Girona,
dissabte 9 de novembre,
a les 7 de la tarda

OFERTA LIMITADA
Fins a 5 entrades gratuïtes
per targeta

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**EL DRAC
MÀGIC**

Teatre per a nadons

Teatre Lluïsos de Gràcia,
a Barcelona,
diumenge 10 de novembre,
a les 11 del matí, a les 12 del
migdia i a les 5 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

Preu de l'entrada: 9 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

17.30 GAUDEIX LA FESTA

**La tasca artística i activista
dels Grallers de l'Acord**

Els Grallers de l'Acord fan 40 anys i ja retirats de carrers i escenaris reben un homenatge dels seus deixebles. Van ser un grup pioner, adaptant noves peces, amb nous arranjaments, sense oblidar els clàssics tradicionals.

09.30 Notícies locals.

10.00 Ben trobats. Magazin dirigit i presentat per Clara Tena. Es compleixen 44 anys del tràgic accident a la mina de la Consolació, a Cercs, i en parlem amb un dels seus supervivents: Josep Vilalta. D'altra banda, conversarem amb avis boletaires de l'inici de la temporada de bolets.

12.00 Notícies locals.

13.00 Ben trobats. Amb Clara Tena. Reemissió.

15.00 Notícies locals.

16.00 Caminant per Catalunya. Planoles - Ribes de Freser. Excursió a la comarca del Ripollès on recuperem un antic camí ral que enllaça el nucli de Planès (Planoles) amb Ribes de Freser. Un recorregut ple d'atractius. Reemissió.

16.30 Notícies locals.

17.30 Gaudeix la festa. Tribut a l'Acord. Reemissió.

18.00 Notícies locals.

19.00 CONNECTI.CAT

Aproximació al món de l'oli

Avui el programa s'endinsarà en el món de l'oli. Veurem com comença la campanya i com funciona un molí. També visitarem els veïns que van ser desallotjats per l'incendi del barri de Sant Roc de Badalona fa gairebé un any.

20.00 Notícies locals.

21.00 Connecti.cat. Reemissió.

22.00 Notícies locals.

22.30 Notícies locals. Inclou *L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.*

La graella

TV3

06.30 **TN matí.**

08.25 **Els matins.**

Lidia Heredia entrevista Toni Comín després que el Suprem hagi reactivat les euroordres contra Clara Ponsatí, Lluís Puig i contra ell. A més, s'analitza la reactivació de les ordres d'extradició a Espanya dels tres exconsellers de Puigdemont amb el periodista i escriptor Ernesto Ekaizer. El programa també entrevista el candidat d'En Comú Podem, Jaume Asens. D'altra banda, es parla amb Eva Bach, pedagoga i mestra, i Montse Jiménez, professora de secundària i formadora en tecnologia educativa, que han publicat un llibre que parla de què hem d'aprendre dels influencers per influir en els nostres fills i què fan bé i per què els joves els troben atractius.

11.50 **Planta baixa.**

13.55 **Telenotícies comarques.**

14.30 **Telenotícies migdia.**

15.40 **Cuines.** Mac&Cheese.

15.55 **Com si fos ahir.**

La Magda ofereix a l'Andreu que presenti un pòster en un congrés d'infermeria, a Madrid. Ell no ho veu clar, però, encoratjat per la Pili, ho accepta. El Litus, per la seva banda, anima la Gemma a reprendre la relació amb el Gorka, tot i que resulta que ell tampoc no vol lligams.

16.35 **Tot es mou.**

20.15 **Està passant.**

21.00 **Telenotícies vespre.**

21.55 **Alguna pregunta més?**

El músic i exlíder de Barricada, Enrique Villarreal Armendáriz, més conegut com El Drogas, passa per La televisió és cultura. D'altra banda, Joel Díaz, a la secció Díaz de fúria, fa una visita als acampats de la plaça Universitat. A més, es mostren totes les perles dels debats electorals televisius i es fa una altra entrega de Cap de trons.

22.35 **Joc de cartes.** El millor restaurant a peu de carretera a les Terres de l'Ebre.

00.00 **Joc de cartes.** El millor restaurant amb calçots del camp de Tarragona.

01.25 **Més 324.** Amb Xavier Graset.

02.55 **Gran reserva.**

SUPER 3 / 33

06.01 **Mic.** Inclou La vaca Connie.

06.44 **Les tres bessones.** L'illa del tresor.

07.10 **Els germans Kratt.**

07.55 **Dino tren.**

09.00 **Mic.** Inclou Comptem amb la Paula.

09.52 **Doraemon.**

10.42 **L'Òliba i companyia.**

11.16 **Les noves aventures de Geronimo Stilton.**

11.39 **Yakari.**

12.02 **En Grizzy i els lèmmings.**

13.03 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

14.08 **Les Sisters.**

14.55 **La màgica Do-Re-Mi.**

15.41 **Comptem amb la Paula.**

16.13 **Les tres bessones.**

17.02 **El Mic i els seus amics.**

17.29 **Oddbods.**

17.45 **Robin Hood, el trapella de Sherwood.**

18.21 **Els germans Kratt.**

19.30 **Info K.**

19.45 **Els bons ossos bruns: Un bosc de bojós.**

20.20 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

21.05 **En Grizzy i els lèmmings.**

21.50 **El gran dictat.**

22.05 **Quèquicom.** En moto, segur!

22.35 **El Brasil, una història natural.**

23.25 **Selfies de bèsties extraordinàries.**

00.15 **Quèquicom.** En moto, segur!

00.45 **El Brasil, una història natural.**

01.30 **Selfies de bèsties extraordinàries.**

02.15 **Quèquicom.** En moto, segur!

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1217591L

www.elpuntavui.tv